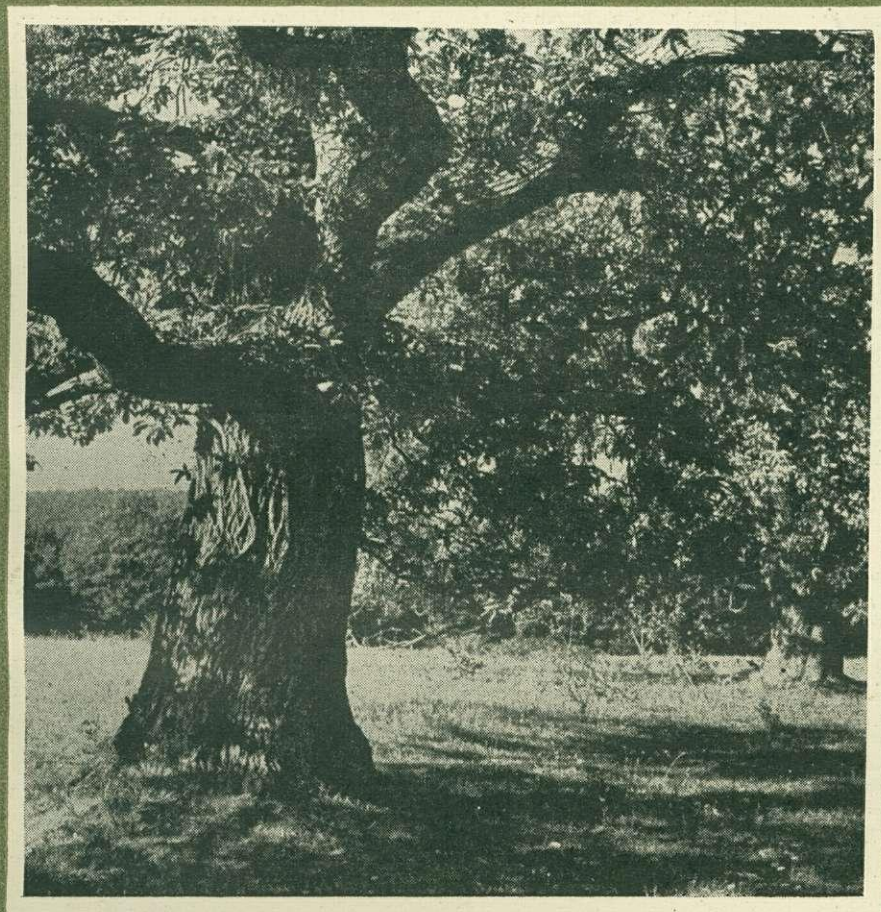

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 100. ÉVFOLYAMA

XIV. ÉVFOLYAM 10. SZÁM 433—480. OLD. 1965. OKTÓBER

Nemzetközi Erdőművelési Konferencia

Budapest, 1965. aug. 30. — szept. 4.

Az erdőgazdasági termelésre jellemző hosszú periódus nem teszi lehetővé a fejlődő ipar állandóan változó igényeinek kielégítését.

A pillanatnyi közgazdasági megfontolásból eredő erdőművelési irányzatok rövid életűek, és kevés eredményt ígérnek, ha azok nem alkalmazkodnak a termőhelyi adottságokhoz.

A népgazdaság szükségleteinek tartamos kielégítését ezért össze kell hangolni a termőhelyi lehetőségekkel, s ezek ismeretében a különböző választékokat (minőségi rönk, papírfa, farostfa stb.), az üzembiztonság veszélyeztetése nélkül ott és olyan mértékben kell megtermelni, ahol az a leggazdaságosabb.

A konferencia elnöksége, Földes László, az OEF vezetője megnyitó előadását tartja

Ennek gyakorlati megvalósításához újszerű irányelvek kellettek. Az már régen bizonyossá vált, hogy az egész országra érvényes erdőművelési intézkedéseket nem lehet tenni, hanem azokat differenciálni kell a táji adottságoknak megfelelően. A tudomány és gyakorlat részéről pedig egyaránt elfogadható további alap az erdőtipológia lehet. Alkalmazásával áttekinthetően rendszerezhetők erdeink, felmérhetők és értékelhetők a rendelkezésünkre álló termőhelyek és konkrét alapokra fektethetők erdőművelési célkitűzéseink.

Az Országos Erdészeti Főigazgatóság világosan látta, hogy az erdészettudományok új és új eredményei, a gazdaságossági kívánalmak és különböző szemléletek (túlzott fenyvesítés!?, állománykiegészítő alátélepitések, előhasználati nyárállományok stb.) útvesztőjéből csak a termőhelyhez vagy erdőtípushoz kötött részletes technológiai utasítás és a célállományok kötelező előírása vezethet ki.

Már az 1959—60-as években megkezdődött a hazai és külföldi eredmények szintézise, az elvi vonatkozások tisztázása. A kidolgozott és elfogadott rendszeren épült fel a „Magyarország erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelvei” című utasítás, amellyel most az Országos Erdészeti Főigazgatóság és az Országos Erdészeti Egyesület közös rendezésében megtartott Konferencián a nemzetközi nyilvánosság elé léptünk.

A Magyar Népköztársaságot Prof. Dr. Nikola Penev, a bolgár Mezőgazdasági Tudományos Akadémia levelező tagja és Ing. Dobri T. Dobrev, a Földművelésügyi és Erdőgazdasági Minisztérium osztályvezetője képviselte, a Csehszlovák Köztársaságot Prof. Dr. Alois Zlatnik, a Brnói Műszaki Egyetem Erdészeti Fakultása tanszékvezető tanára. Jugoszláviából Prof. Dr. Pavle Fukarek, a szarajevói Erdészeti Főiskola tan-

Külföldiek a tanulmányút résztvevői között (balszálon V. Munkacevic, középen dr. N. Penev, jobbszálon dr. M. Schretzenmayer)

székezető tanára, *Ing. Milan Gojmerac* erdészeti főigazgató, *Ing. Velinca Munkacevic* és *Ing. Mikola Jovic* a „Jelen”-i erdőigazgatóság tudományos kutatói vettek részt. A Lengyel Népköztársaságot *Ing. Tadeusz Trampler*, a varsói Erdészeti Főiskola docense, a Német Demokratikus Köztársaságot *Prof. Dr. Alexis Scamoni*, a német Mezőgazdasági Tudományos Akadémia eberswaldei Erdészeti Kutatóintézetének osztályvezetője, *Prof. Dr. Martin Schretzenmayer*, a tharandti Erdészeti Főiskola Növénytan Tanszékének vezetője, *Dr. Dittrich Kopp*, az NDK Mezőgazdasági Tudományos Akadémia eberswaldei Erdészeti Kutatóintézetének osztályvezetője, *Dr. Harro Passarge* és *Dr. Otto Dittmar*, az Erdészeti Kutatóintézet főmunkatársai és *Joachim Pietas* mérnök, a Német Szövetségi Köztársaságot *Prof. Dr. J. N. Köstler*, a müncheni Egyetem Erdészeti Fakultása Erdőműveléstani Tanszékének vezetője képviselte.

Dr. Madas András, az Országos Erdészeti Egyesület elnökének üdvözlő szavai után *Földes László* miniszterhelyettes, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetője: „Erdőgazdálkodásunk helyzete és fejlesztési célkitűzései” című előadásában adott vázlatos tájékoztatást külföldi vendégeink részére.

Az erdő és termőhelytipológia hazai kutatási eredményeiről, a kidolgozott és elfogadott rendszerről *dr. Majer Antal*, az Erdészeti és Faipari Egyetem tanszékvezető tanára: „Erdőtípológiánk alapjai” és *dr. Babos Imre*, az Erdészeti Tudományos Intézet tudományos osztályvezetője: „A termőhelytipológia lényege és alkalmazása Magyarországon” címmel tartott előadást. *Sitkey János*, az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdálkodási Főosztályának vezetője: „Az erdő és termőhelytipológia gyakorlati alkalmazása”-t, *dr. Sali Emil*, az Országos Erdészeti Főigazgatóság vezetőjének helyettese: „A táji erdőművelési irányelvek és az erdőrendezés” kapcsolatát ismertette.

A tudományos ülésszakot négynapos tanulmányút követte. A külső bejárason a külföldi és meghívott hazai vendégeink kerestmetszetben láthatták hazánk változatos termőhelyi adottságait, s meggyőződtek azokról az éles határvonalakról (kopár, homok, szik, hegyvidék stb.), amelyek a táji erdőművelés, az erdő és termőhelytípusokhoz kötött erdőművelési technológia szükségességét igazolják.

A Balatonfelvidéki Állami Erdőgazdaságban *Iharos Frigyes* erdőművelési csoportvezető ismertette a zirc—szarvaskúti erdőrészekben a bükkösök, Vörösberényben a cserjés karsztbokor-erdők típusait, azok növényi, talaj és klimatikus vonatkozásait, a

létesíthető célállományokat és az ezzel kapcsolatos technológiát. A márkói kopárfásítás eredményeit elismeréssel szemlélték vendégeink.

A homoki termőhelytípusokat *Ván László*, a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság erdőművelési csoportvezetője mutatta be. A bugaci bejáráson látott erdősitések igazolták az elmondott elméleti és gyakorlati vonatkozásokat egyaránt. *Horváth László*, a bugaci erdészet vezetője, az általa kezdeményezett mélyültetési fenyőerdősítések eredményeit ismertette.

A sziki erdők történetét, a sziki termőhelytípusokat, a szikkfásítás technológiáját *dr. Tóth Béla* ERTI tud. főmunkatárs, a püspökladányi Szikkfásítási Állomás vezetője az újszentmargitai reliktum erdőben ismertette.

Helyszíni bemutató Zircen

A Keleti főcsatorna fásítási munkáit *Becsky László*, a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság erdőművelési csoportvezetője, a hegyvidéki bükkös erdőtípusokat *Zathureczky Lajos*, a Keletbükk Állami Erdőgazdaság erdőművelési csoportvezetője ismertette, a Bükk-fennsíkot és a Szalajka völgyet *Zilahy Aladár*, a Nyugatbükk Állami Erdőgazdaság erdőművelési csoportvezetőjének hangulatos tájismertetése tette felejthetelenné.

A tölgyesek és cseres-tölgyesek erdőtípusait *Györky Attila*, a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság főmérnöke a budakeszi erdőrészen mutatta be.

A tanulmányút tapasztalatait összefoglaló záróülésen valamennyi küldöttség képviselője felszólalt. *Prof. J. N. Köstler*, a müncheni egyetem erdőműveléstan tanára — mert elfoglaltsága következtében az utolsó napon részt venni nem tudott — írásban küldte meg hozzászólását.

A külföldi résztvevők elismerő szavai az alábbiakat hangsúlyozták:

az erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvek és eljárások magas gyakorlati értékének forrása, hogy az erdő és termőhelytipológia *hazai rendszerére* épült fel,

a tudomány és a gyakorlat szakemberei között olyan szoros kapcsolat van, amely lehetővé teszi a legújabb kutatási eredmények azonnali gyakorlati hasznosítását,

a gyakorlati szakemberek az erdőtípológiával összefüggő tudományokat oly mértékben elsajátították, hogy munkaterületükön nemcsak önállóan alkalmazzák, hanem azokat művelni is tudják,

fentiekből következik, hogy az irányelveket a gyakorlat nemcsak végrehajtja, hanem fejleszti is,

A tanulmányút résztvevői a szarvaskúti bükkösben

a többi európai országban az erdő és termőhelytérképezést az erdőrendezősek, vagy azok szervezetei végzik, s a gyakorlati szakemberek közel sem olyan járatosak ez ismeretkörben, mint hazánkban,

hangsúlyozták, hogy a magyar erdőművelés a táji erdőgazdálkodás kereteiben, az erdőtipológia gyakorlati alkalmazásával világszínvonalon áll,

nem került el figyelmüket erdészeink fegyelmezett magatartása és a mindenütt érzékelhető kolléktív szellem.

A külföldi és hazai vendégeink hozzászólásaiból — röviden — az alábbi tanulságokat szűrhetjük le:

az általunk megkezdett út helyes és követésre érdemes;

a korszerű erdőművelést mindenütt az erdőtipológiára kívánják alapozni; ezen a téren jelentős eredmények vannak, ha nem is olyan széleskörűen alkalmazva, mint nálunk;

az erdő és termőhelytipológia hazai rendszerének alkalmazása új szemlélet kialakítását, az erdő alaposabb megismerését, a munkák szakszerűbb tervezését, végrehajtását és ellenőrzését tette lehetővé;

fentiekből következik, hogy a minőségi javulás mellett a pénzügyi eredmények is jelentősek.

Összefoglalva a Konferencián elhangzottakat, megállapíthatjuk, hogy a Konferencia megrendezése időszerű volt, megerősített bennünket abban, hogy az általunk választott út helyes és haladó, és bemutatott eredményeink tovább gazdagították erdőgazdálkodásunk nemzetközi tekintélyét.

Danszky István